

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 19 Ιανουαρίου.

Σπεύδομεν νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ κοινόν μας τὰς ἀκολούθους εἰδήσεις, τὰς ὁποίας περὶ τῶν ἀνταρτῶν προσφάτως ἐλάβομεν. Ἐκ τούτων θέλει γνωρίσει τὸ ἔθνος ὅλον εἰς ποῖον λαβύρινθον ἐμελέτησαν καὶ μελετοῦν οἱ κακότεροισι νὰ τὸ βυθίσουν χάριν τῶν παθῶντων. Ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι διακηρύττονται ὑπέρμαχοι τῆς ἐν Χριστῷ ἱεραῆς ἡμῶν ἐκκλησίας, μεταχειρίζοντες τὸν ληστὴν Ὀθωμανὸν Ταφίλ Μπούζην, ὡς στήριγμα τῶν δικαιωμάτων τῶν. Ἄνδρες, οἵτινες μὲ κομψοῦς πλὴν ἀπατηλοὺς λόγους προσπαθοῦν νὰ καταπείσουν τὸν ἁθῶν λαόν, ὅτι ἡ μόνη τῶν φροντίς ἄλλη δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ εὐδαιμονία του, παρουσιάζουν τὸν ὅμοιον τοῦ μυθολογουμένου τέρατος, εἰς τὰς ἀπηνεῖς καὶ αἰμοδόρους βασάνους τοῦ δυστήνου διαβάτου, τὸν κακουργὸν Θεοχάρην, νὰ ἀποκαταστήσῃ αὐτὴν ταύτην τὴν εὐδαιμονίαν· ἀλλ' ὅχι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος πολλὰ καλὰ ἐδιδάχθη ἀπὸ τὰ παρελθόντα, περὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν νῦν λεγομένων πατριωτῶν· ἐνθυμεῖται καὶ δὲν θέλει λησμονήσῃ ποτέ του, τὴν ταλαιπωρίαν, τὴν πείναν, τὴν ἀπογύμνωσιν, καὶ τὴν εἰς τὰ σπῆλαια κατοικίαν του, τὰ ὁποῖα ὅχι ἐκ τῶν ἐχθρῶν βέβαια, ἀλλὰ παρὰ τῶν παθῶν τῶν ἀρχόντων του ὑπέφερον· εἶναι λοιπὸν ἀξιεπαινοὶ κατὰ πάντα οἱ Ἕλληνες, διότι ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τὰ παθήματα καὶ ἐπιφέρουν ἀνκμυφιδόλως εἰς ἐαυτοὺς τὸν ἔπαινον τοῦ ἔξω κόσμου, ἀποδεικνύοντες, ὅτι ἂν τινὲς τῶν προϋχόντων τῶν συνέλαβον τὴν ἰδέαν, νὰ κάμουν εἰς αὐτοὺς ὅ,τι εἶχον διδαχθῇ ἀπὸ τοὺς τυράννους τῶν, πασαπολὺ ἠπατήθησαν. Ἰδοὺ πῶς ἐπισήμως τὰ κατ' αὐτοὺς βεβαιουμέθα.

« Ἡ ἐν Μεγάροις αὐτοχειροτόνητος Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ μελετῶσα τὸν ὄλεθρον τῆς Πατρίδος, ἐνόμισεν ὅτι δύναται νὰ ἐπιτύχῃ, ἐὰν διεγείρῃ τὰ πάθη καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἐκαστου. Ἐνεκὰ τούτου διέσπειρεν ἀσώτως διπλώματα βαθμῶν διαφόρων, ἀνευ ὑπηρεσίας, (*) ἐχειροτόνησε στρατηγούς ἃ

νυ στρατοπέδων, ἐτύστησεν ἐπιτροπὰς, ἐδιώρισεν ἀντιπροσώπους, καὶ ἀπέστειλεν ἀποστόλους τοῦ ψεύδους εἰς διαφόρους ἐπαρχίας. Ἀλλ' οἱ λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν σταθεροὶ πάντοτε εἰς τὰ ὀρθὰ φρονήματα, εὐπειθεῖς εἰς τὴν νόμιμὴν τῶν Κυβερνήσεων, ἐδείξαν καὶ πρὸς τοὺς ἀποστελλομένους ἀγανάκτησιν, καὶ πρὸς τὰς δολίους τῶν εἰσηγήσεις ἀποστροφὴν.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ πύσαντος ἔτους ἐνεφνίσθη εἰς Βόνιτσαν ἐπιτροπὴ τις τῆς αὐτοχειροτονητοῦ Διοικήσεως· αὕτη διέσπειρεν ὡςκῦτως διπλώματα βαθμῶν, καὶ ἐπαγγέλλετο, ὅτι ἔχει ἰδιαιτέρας ὁδηγίας περὶ σπουδαιῶν πραγμάτων. Ὁ πρῶτιστος σκοπὸς τῶν ἦτον νὰ καταλάβωσι δολίως τὸ φρούριον Βονίτσης· ἀποτυχόντες ὁμῶς διὰ τῆς φρονήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ, καὶ διὰ τῆς μετὰ ζήλου συμπράξεως τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἔσπευσαν νὰ διεγείρῃσι τὸν λαόν· ἀλλὰ συναθροισθεῖσαι ὅλαι αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ ἐξεφράσθησαν πασιφανῶς πρὸς αὐτοὺς, ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Ἀκαρνανίας, ὅτι ἡ γνώμη τῶν ἦτον, καὶ διαμένει ὑπὲρ τῆς καθεστῶτης Κυβερνήσεως, τὴν ὁποῖαν γνωρίζουσι νόμιμον καὶ σέβονται· μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην τοὺς διέταξαν ν' ἀπέλθωσι πάραυτά.

Οὕτω λοιπὸν ἡ αὐτεπάγγελτος ἐπιτροπὴ αὕτη βλέπουσα τοὺς σκοποὺς τῆς ματαιωμένου, ἀνεχώρησε κατῆσχημένη εἰς Βραχώρι, ὅπου περιφέρεται κατὰ τὰς ἀγυῖας ὑποψηθιρίζουσα.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην διεκριθῇ ἡ καλλίστη διαγωγὴ τῶν ὀρθοφρονούντων ταξιαρχικῶν, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ ΙΑ καὶ ΙΗ Τάγματος, καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον στολίσκου.

χιάρχον, καὶ τὸν ληστὴν Ταφίλ Μπούζην Ὀθωμανὸν ἐξ Ἀλβανίας, Ταγματάρχην. Ἡ ἐπιστολὴ ταύτη πρὸς τὸν Κορσικῶν Ὑπολοχαγὸν τοῦ ΙΑ Τάγματος εἶναι περίεργος· ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται.

« Ἀδελφε μου Κώστα Κορσικῶν, σὺ εἶδες τὰ μάτια, καὶ σὲ ἀσπάζομεθα. Χτὲς μὲν ἤρξαν διαταγαὶς ἀπὸ πάντων, καὶ μὲ κάμνε Ταγματάρχης, καὶ ἐγὼ γὰρ ὅπου σὺ διορίζῃς εἶναι πρεσβυτέρου σὲ μὴ ἑκατονταρχίᾳ, καθὼς μοῦ μολόγησε ὁ Παγωμῆς, καὶ αὐτοῦ ἔρχεται ὁ Μπαγωμῆς καὶ σὲ ἐβεβαίονει στοματικῶς ὅτι ἄλλο θεῖσθαι γὰρ ἄμην.

(*) Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι αὕτη ὠνόμασε τὸν κακουργὸν Θεοχάρην

Τοιαύτην ὑποδοχὴν ἔλαβεν εἰς Ἀπόκονρον καὶ ὁ χειροτα-
νιθὴς στρατηγὸς Ἰωαν. Σταΐκος· τὴν αὐτὴν καὶ ὁ Εὐαγγέλης
Μιχαήλ Κοντογιάννης, ὅστις διαβὰς εἰς νέας Πάτρας, ἐφαν-
τάσθη καὶ διαφύγη τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ παραφυλάσσοντος
ἱ Τάγματος, τὸ ὅποιον ἀμα ἤκουσε τὴν στασιώδη διαγω-
γὴν, ἀμέσως τὸν κατεδίωξε, καὶ ἤδη τὸν πολιορκεῖ εἰς
τὸ ὄριον καλούμενον Τσοῦγκα.

Ε Π Ι Σ Η Μ Α.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

Συνεδρίασις Γ', Δεκεμβρίου 15.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ προεδρεύοντος τοῦ Κ. Δ.
Τσαμαδοῦ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης
συνεδριάσεως, καὶ ἐγκριθέντα ἐπεκυρώθησαν.

2. Ἀνεγνώσθησαν πρὸς τούτοις καὶ τὰ διαλαμβανόμενα
εἰς αὐτὰ ὑπ' ἀρ. 2, 3, 4 καὶ 5 τῶν ἐξερχομένων ἐγγραφῶν
τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐνεκρίθησαν ὡσαύτως.

3. Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐφοδιαστικῶν ἐγ-
γράφων ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀρ. 6, δι' ἧς καθυποβάλ-
λει εἰς τὴν Συνέλευσιν τρία ἐφοδιαστικά ἐγγράφα ἐγκριθέντα.

α. Τῶν ὁσίων τοῦ Σουλίου· ἐπ' ὀνόματι Γιαννοῦση
Πανομάρα καὶ Ν. Καραμίτση.

β. Τῆς ἐπαρχίας Σαντορῆνης ἐπ' ὀνόματι τοῦ Α.
Μ. Λαγκαδά καὶ Α. Λαγκαδά.

γ. Τῆς ἐπαρχίας Ζυγοῦ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐπ'
ὀνόματι Δ. Μακρῆ καὶ Ε. Τξιμπουράκη.

Καθυποβάλλει προσέτι ἐν ἐφοδιαστικῶν ἐγγραφῶν
Μαλεβρίου τῆς Ἀνατολικῆς Σπάρτης ἐπ' ὀνόματι Π.
Χοντζάκου, καὶ ἔτερον ἐκ μέρους τῶν κατοίκων Νεοχωρίου
καὶ Πύργου, χωρίων τοῦ Ζυγοῦ τῆς Σπάρτης, καὶ ἀνατί-
θησι τὴν περὶ τούτων ἀπόφασιν εἰς τὴν Συνέλευσιν.

δ. Ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ δοτέου εἰς τὸν Πρόεδρον
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τίτλου, καὶ ἀπεφασίσθη ὁ-
μοφώνως τὸ Ἐξοχώτατος.

ε. Ἐπρωβλήθη περὶ τοῦ ἂν μέλλῃ νὰ γείνη ἡ ἐξακο-
λούθησις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως εἰς Ναύπλιον, ὅπου
ἤδη εἶναι συνηγμένοι οἱ Πληρεξούσιοι, ἢ νὰ ἐπιστρεφούν εἰς
Ἄργος· ἐνεκρίθη νὰ ἐξακολουθήσῃ προσωρινῶς τὰς ἐργασίας
τῆς ἐνταῦθα ἡ Συνέλευσις, καὶ ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀρ. Γ' ψήφισμα.

στ. Προετίθη νὰ ἐκλεχθῶσι κατὰ τὴν ἡμερεύσιν διὰ
τάξιν τὰ μέλη ἐκάστης τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Συνελεύσεως.
Καὶ τῆς μὲν Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς μέλη ἐκλεχθήσαν οἱ
Κύριαι Σ. Θεοχαρόπουλος, Δ. Πλαπούτας, Κ. Μεταξᾶ,
Α. Αἰγυργιάς, Ν. Χρυσόγελος, Α. Γεωργαντάς, Κ. Μπε-
λίας, Θ. Μίξης, καὶ Κ. Ράδος· καὶ ἐξεδόθη ἀκολουθῶν τε
πρὸς αὐτοὺς ὑπ' ἀρ. 6 ἐγγράφον. Τῶν δὲ Ἐπιτροπῶν τῆς
τοῦ Συντάγματος, τῆς ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν τῆς Συν-
ελεύσεως, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἡ ἐκλογὴ ἀνετέθη εἰς
τὴν ἀκόλουθον συνεδρίασιν.

Προσδιωρίσθη δὲ τῆς μὲν τοῦ Συντάγματος τὰ μέλη
νὰ εἶναι ἐννέα· τῆς δὲ ἐπὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν
εἰκοσι τρία, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἑπτὰ.

ζ. Ἐπρωβλήθη περὶ τῶν διορισμῶν τοῦ καιροῦ, καθ'
ὃν ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπὴ μέλλει νὰ φέρῃ εἰς

πέρας τὰς ἐργασίας τῆς, καὶ ἀνετέθη καὶ ἡ περὶ τούτου ἀπό-
φασις εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίασιν.

η. Ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν· α. ἡ ἐκ-
λογὴ τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν, τῆς τοῦ Συντάγματος, τῆς
ἐπὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν·
β. ἡ ἀπόφασις περὶ τῶν ἀντεθειμένων εἰς τὴν Συνέλευσιν πα-
ρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐφοδιαστικῶν ἐγγραφῶν ἐξεταστικῆς Ἐπιτρο-
πῆς διὰ τῶν ὑπ' ἀρ. 4, 5 καὶ 6 ἀναφορῶν αὐτῆς, καὶ περὶ
τῶν Πληρεξουσίων, ὅσοι ἔδοσαν τὰ πληρεξούσια τῶν, καὶ ἐνε-
κρίθησαν, ἀλλὰ δὲν παρουσιάζονται εἰς τὰς συνεδριάσεις· γ.
ὁ διορισμὸς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ δώδεκα σχέδια περὶ ἀνεγέρσεως
μνημείων τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου Ι. Α. Καποδίστρια· δ.
ὁ προσδιορισμὸς τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος
Ἐπιτροπὴ μέλλει νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΤΣΑΜΑΔΟΣ,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΝΑΚΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξουσίων).
Οἱ Γραμματεῖς Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ,

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 150 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφί-
σματος ἡ διάρκεια τῶν δικαστικῶν Συμβούλων εἶναι ἐν ἔτος·

Ἐπειδὴ διὰ τὰς αἰφνης συμπεσούσας περιστάσεις αἱ Δι-
μύηρονται τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους δὲν ἠδυνήθησαν νὰ
κάμωσι νέας ὑποψηφίων ἐκλογὰς κατὰ τὸ 19 ἄρθρον τοῦ εἰ-
ρημένου ψηφίσματος·

Ἐπειδὴ, ἂν ζητηθῶσιν ἤδη νέαι ἐκλογαί, ἐωσοῦ αὐταὶ γε-
νῶσι, τα δικάστηρια δὲν δύνανται νὰ ἐκδώσουν ἀποφάσεις ἐπὶ
τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐνώπιόν των κειμένων·

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν τὰς ἐκ τῆς τοιαύτης ἀναβολῆς
προξενηθησομένης ζημίας εἰς τοὺς διχδικαζομένους ἐνώπιον
τῶν Δικαστηρίων πολίτας·

Λαβόντες καὶ τὴν γνώμιν τῆς Γερουσίας·

Ψηφίζομεν·

Α. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 150 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος
δικταχθεῖσα διάρκεια τῶν Συμβούλων δι' ἐν ἔτος, παρατείνε-
ται ἐπὶ ἑξ μῆνας, εἰσέτι, ἀρχομένους, ἀφ' ἧς ἡμέρας δωρίσθη-
σαν εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν οἱ δικαστικοὶ Σύμβουλοι.

Β. Αἱ ἐντὸς τῶν ἑξ μηνῶν ταύτων ὁ δικαστικὸς κλάδος
διοργανισθῇ διαφροτροπῶς παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως,
παυεῖ ἡ ἐνεργεια τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Γ. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Προσωρινὸς Γραμματεὺς νὰ ἐνερ-
γήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Προσ. Γραμ. Μ. ΣΙΜΕΩΙΑΝΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Εἰς Τὸν Στρατιωτικὸν Γραμματεῖαν.

Μαθὼν τὸ ἰ' Γάμμα τὴν ἀναγερθεῖν τοῦ Κ. Αὐγουστί-
νου Καποδίστρια ὡς Προέδρου τῆς Ἑλλάδος, σπεύδει νὰ
παραστήσῃ μεσὸν τῆς Σ. ταύτης Γραμματείας πρὸς τὴν
Ἑθνικὴν Συνέλευσιν τὴν ἄρεαν τοῦ ἐν γάμματι καὶ χα-
ρὰν διὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Τώρα μόνον θεωρεῖ τὴν τύχην
τῆς πατρίδος καὶ τὴν ἔτιμον τοῦ στρατιωτικοῦ ὑπαρξεν
στερεωμένη.

Ἄν δὲ τὰ ἀνταρτικὰ κινήματα τῶν κακοβούλων ἐτάραξαν

τῇ εἰρήνῃ πρὸς καιρὸν, ἡ Σ. Κυβέρνησις ἔχουσα τὴν ὁλομέλειαν τοῦ ἔθνους ὑπὲρ αὐτῆς, θέλει βέβαια ἐκριζώτει τὰ κακὰ ταῦτα σπέρματα ἀπὸ τὴν πολυπαθὴ πατρίδα μας. Ἀς εὐαρεστηθῇ ἡ Σ. Γραμματεία νὰ παραστήσῃ τὸ ὀρθὸν φρόνημα τοῦ Τάγματος τεύτου, τὴν διατήρησιν τῆς πενταρχίας καὶ τὴν ἐτοιμότητά του εἰς τὴν ὑπακοὴν τῶν διαταγῶν πρὸς τὸν Σεβαστὸν μας Πρόεδρον, καὶ νὰ διαβεβαιωθῇ, ὅτι ποτὲ ἡ ῥηδιουργία δὲν θὰ ἰσχύσει νὰ προσάψῃ εἰς τὸν στρατιωτικὸν μας χαρακτῆρα τὴν παραμικρὰν κηλίδα. Μένομεν μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Θέσις Κοριτσόλογγος, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς ὁ Ὑποταγματάρχης Θ. Θ. Βαλτινοῦ, καὶ λοιποὶ Ἀξιωματικοί.

Γενναιότατε Ταγματάρχα Κ. Κωνσταντῖνε Βέρρη.

Μ' ἄκραν τῆς ψυχῆς μας δεισαρέσκεϊαν μανθάνομεν τὰς κακοπραγίας, τὰς ὁποίας δόλιοι ἄνθρωποι καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους ἐπροξένησαν εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκείθεν ἀπεσπᾶσθησαν εἰς Περαιχώραν, παρακινῶντες τὸν ἄθῳν λαὸν νὰ παραπέσωσιν εἰς τὴν κακίστην ἀναρχίαν, καὶ νὰ φθάσῃ ἡ πατρίς εἰς τὸ ἐλεεινὸν θέαμα. Παραδείγματα ἔχομεν ἱκανὰ, ὅποια ἐστάθησαν τὰ προτερήματα ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἤδη κατατάραινον τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

Σᾶ, ἐκφραζόμεθα, γενναιότατε Ταγματάρχα, τὴν εἰλικρινῇ ἀφυσίωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Κόμητα Αὐγουστῖνον Α. Καποδίστριαν, καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν θερμῶς νὰ κοινοποιήσετε πρὸς τὴν Α. Ε. τὴν παροῦσαν μας ἀναφεράν. Ἐν τούτῳ σᾶς προσφέρομεν τὸ βαθύτατον σέβας μας.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 3 Ἰανουαρίου 1832.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ στ' Ἐλαφροῦ Τάγματος, Α. Σιλλόπουλος, Χ. Παλαιολογάνης, Σ. Κλέρος, ὁ Καταλυματίας Κ. Ἀθανασίου. — Ὑπολοχαγοὶ καὶ Αἰθυπολοχαγοί, Γ. Παλῆ, Ν. Σταυροπατέρας, Μ. Χ. Νικολάου, Γ. Διάκου, Δ. Μανιαδῆς καὶ λοιποὶ τοῦ Τάγματος στρατιωκοί. — Λοχαγαί, Χ. Κόλαρης, Χ. Α. Χαρατσίκος, Γ. Σ. Κουμπούλης, Γ. Δ. Τσιγκος, Δ. Καραγιώργου, Γ. Δημητρίου, Γ. Τζιαπῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἰδιαιτέρας ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, κατὰ τὴν 28 Δεκεμβρίου 1831.

Τὴν 4 Δεκεμβρίου τὸ σράτευμα τῶν Αἰγυπτίων ἦτο ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως Ἄκρου, καὶ ὑπερον ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἔφθασε μὲ τὸ ἰστικὸν ὁ Ἀδᾶ Πασᾶς. Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἀποστάσεώς τω οἱ Αἰγύπτιοι ἔχασαν ἓνα ἀπὸ τὰ ἐννέα πυροβόλα πλοῖα (chaloupes canonnières), τὸ ὅποιον ἐβυθίσθη μὲ ἱκανὰς σφαῖρας καὶ κανόνια διεχώρισαν τὴν γῆν ἀμέσως εἰς χάνδακας, καὶ κατεσκεύασαν τοὺς προμαχῶνας τῶν. Τὸ ἰππικὸν τῶν ἐχθρῶν ἔκαμε πολλὰς ἐξόδους, ἀλλ' ἀπώλίσθη εἰς τὴν τελευταίαν ἐξόδον, ἥτις ἔγινε πολλὰ πείσμα ὥδης ἐχάθησαν 100 Αἰγύπτιοι, καὶ Ἄκρῳ 185, εἰς τοὺς ὅποιους συμπεριλαμβάνονται οἱ πληγωμένοι καὶ αἰχμαλῶται.

Κατὰ τὰς 6 ἤρχισεν ὁ πόλεμος, ἐναντίον τῆς πόλεως, πυροβολοῦντα 66 κανόνια κάθε μεγέθους, μπαμπι καὶ

ρούκείται (fusées à la congrève). ἡ πόλις ἀνταπεκρίνετο ἐπίσης καὶ οὐβολοῦσα, πλὴν ἀργὰ τῶν Αἰγυπτίων δὲ ὁ πυροβολισμὸς ἦτο τρομερὸς καὶ ἀκατάπαυστος. 400 βαρέλια πυρίτιδος καθεκάστην ἐξώδευον, καὶ 30 χιλιάδας σφαῖρας τὰ τεῖχη, τὰ ὅποια εἶναι ἰσχυρὰ δὲ ἔλαβον καμμίαν βλάβην, ἢ τοῦλάχιστον μικράν. ἡ πόλις ὁμως ὑπέφερε μεγάλως καὶ σημαντικὴ ποσότης οἰκίῳ, καθὼς καὶ ὅλα τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα τζαμιά ἠφάνισθησαν.

Ὁ Ἀδδουλάχ Πασᾶς, κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν λειποτακτῆσάντων καὶ αἰχμαλῶτων, ἐκάθετο εἰς ὑπέγειον μέρος, διὰ τὸν κίνδυνον τῶν σφαιῶν.

Εἷς Ταγτὰρ Βάχης, εἷς Ἐφέντης καὶ εἷς Ἀρχιτέκτων μὲ τοὺς ἀκολουθοῦς των, ἐρχόμενοι ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συμποστούμενοι ὅλοι εἰκοσιοκτὼ, διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ Ἄκρον, ἐμπωδίσθησαν παρὰ τοῦ Ἡμωραημωσιᾶ, καὶ ἐσυλλήφθησαν ὡς αἰχμαλῶται.

Κατὰ τὴν 8 τὸ ἑσπέρας ὁ στόλος ἔλαβε διαταγὰς νὰ ἐτοιμασθῇ διὰ τὴν αὐριον νὰ κτυπήσῃ τὴν πόλιν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης.

Τὴν 9 πρὸς τὰς 8 1/2 ὥρας, ἐπὶ φρεγάται γέσσαι κοβέται, ἐκ τῶν ὁποίων δύο β.μ. ἐάρδιεσαι, καὶ δύο βρίκια, καθὼς καὶ τὰ ὀκτὼ πυροβόλα πλοῖα (Cannonnières) εὐρέθησαν παρατεταγμένα, ἀπέχοντα τῶν προμαχῶν, ἡμισυ τῆς βολῆς τοῦ κανονίου διάστημα, εἰς γραμμὴν ἡμικύκλιον. Εἰς τὰς 9 παρὰ τέταρτον ἤρχισαν νὰ πυροβολοῦν ἀπὸ τὰ δύο μέρη πεισματικώτατα καὶ ἀκαταπαύστως μέχρι τῶν 4 ὥρῶν καὶ 1/4 μετὰ τὴν μεσημβρίαν. ἄφου δὲ ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἔλαβε διαταγὴν νὰ παύσῃ τοῦ νὰ πυροβολῇ, ἔπαυσαν ἐπίσης καὶ οἱ ἐχθροί. 15 χιλιάδες σφαῖραι ἔρρφηθησαν ἀπὸ τὸν στόλον. ἐξ ὧν 3500 ἀπὸ τὴν φρεγάται Βεχέρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο ὁ Ο. Γ. μάνβης, Ναύαρχος καὶ Ὑπουργὸς τῆς θαλάσσης, καὶ 2950, ἀπὸ τὴν Δαμιάταν. Οἱ προμαχῶνες δὲν ὑπέφερον κατόλου διότι ὡς γράφουν, ἡ κατασκευὴ των εἶναι ἀπὸ πολλὰ σκληρὰν πέτραν, ἀλλ' ἡ πόλις ἐβλάβη καιρίως ὁ στόλος καὶ οὗτος δὲν ἐξημιώθη ὀλίγον, διότι ἐσυντρίφθησαν ἱκανὰ πλοῖα ἀπολέσαντα καὶ τὰ σκηνίαι των, αἱ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ῥ. φθεῖται κεκαυμέναι σφαῖραι ἐπὶ τῶν φρεγατῶν Καπιτοσχέκη καὶ Δαμιάτα, δις ἐπέτυχον τὴν ἐνέργειάν των, ἀλλὰ προῦλαβον καὶ τὰς ἑσθῆσαν.

Τοιαῦτα ἐκ τῶν Αἰγυπτίων ἐφανεύθησαν, καὶ ἐκατὸν ἐπληρώθησαν πλὴν τούτων, τὸ πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ Γιούνγ, Ἀξιωματικὸς Ἀγγλος, ὅστις ἔρριπτε τὰς ρούκείας τοῦ Κονγρεβ, ὁμοῦ μ' ἓνα ὀκτιμὸν, καὶ 14 ναῦτας, ἔγεινε ἀνάλωμα τοῦ πυρὸς, καὶ κᾶνεις ἐκ τοῦ πληρώματος δὲν ἐσώθη ἐν πλοῖον πυροβλικὸν ἐβυθίσθη ἀπὸ τὰς σφαῖρας τῆς πόλεως, ἀλλ' οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦται ἐσώθησαν. Οἱ Ἀραβες ἔδειξαν μεγάλην γενναίκαρδαν, καὶ τόλμην, πλὴν καὶ οἱ πυροβολιστοὶ τοῦ Ἄκρου δὲν ἐφάνησαν κατώτεροι. Λέγεται, ὅτι ὑπάρχουν τέσσαρες χιλιάδες, φρουρὰ, ἥτις εἶναι ἱκανὴ ν' ἀνθεξῇ διαπολὺ εἰς τὴν πολιορκίαν ταύτην. Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς πυροβολισμὸς μετὰ δύο ἡμέρας ἔπαυσε καὶ ὑποθέτεται, ὅτι στερεῖται τὸ στρατιωτικὸν πολεμφοδίων φορτίον ἡμῶς ἐκτούτων ἐνταῖθα μὲ μεγάλην βίαν πλὴν ὁ ἐχθρὸς ἀαλαμβάνει καὶ ἐπιδιδόνει τὰ βλαφθέντα μέρη τοῦ τεύχους, αἱ καὶ καμένα διεφθάρη.

Ο πόλεμος ὕτος φαίνεται ἐπιβλαφέστατος πρὸς τὸν Μεχμετ-Ἀλῆ, διότι, εἶναι βέβαιον, ὅτι, αἱ δὲν προλάβῃ νὰ ἐκπυρριεύσῃ ὅσον τάχιον τὸ Ἀκρυ, θέλει αἰσθανθῇ καιρίαν τὴν Ζημίαν.

Λέγεται μολαταῦτα, ὅτι ὁ Ἡμπραημωασιά, ἔχει τοποθετημένας τέσσαρας χιλιάδας στρατεύματα ἐπὶ τῶν τειχῶν, μὴ βλαπτόμενον καθόλου ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ στόλος ἐπιδιορβόνηται μὲ μεγάλην ταχύτητα· τὸν ἀποστάλησαν ἐντεῦθεν σχοινία καὶ πολεμεφόδια κάθε εἰδοῦς, λέγεται, ὅτι ὕτος θέλει ἐπαναλάβει καὶ πάλιν τὴν μάχην, καὶ θέλει πλησιάσει μὲ τρόπον ὑπὸ τοὺς προμαχώνας, ὥστε νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ ἐκείθεν, εἰς πρότερον δὲν παρὰ τὴν πόλιν.

Αἱ ἀπὸ τῆς Πόλεως δύο ἀπεσταλμένοι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ καθαριηρίου τὰ, 24 τοῦ τρέχοντος, ὀνομαζονται δὲ οὗτοι, Μεχαὲ Μηδιὰ καὶ Μεχασίπ Γιγέ· ὁ εἶς, εἶναι Μουσταφὰ Ἐφενής, καὶ ὁ ἄλλος Ἡράν.

Ὁ Πασιὰς συνδιαλέγεται καθεκάστην μὲ τούτους καὶ διέδωκε τὴν φήμην· μετὰ 2 ἢ 3 ἡμέρας ὅτι ἐσυμβιβάσθῃ μετὰ τῆς Πόλεως μὲ δύο μελλιόνα ἰάλληρα· ἀλλ' οὐδεὶς το πιστεύει. Το φερμάνι τῆς Πόλεως εἶναι σαφέστατον, το ὅποιον διατάλλει ὅλην τὴν Ἀσίαν νὰ λάβῃ τὰ ὅπλα.

Εἰδὼ ἀπὸ το πρῶτον ὅς ἐσπερας δὲν βλέπει τις ἄλλο εἰμὴ ἀμαξία τοῦ πυροβολικοῦ, τὰ ὅποια περὶν διὰ τῆς πόλεως μετακομίζονται εἰς τὴν ὀπλοθήκην Μεχμουτ καὶ τὰ τεῖχη ἰκαίην ποσότητα ἐκ τῶν διακεκαυμένων σφαιρῶν.

Μολαταῦτα οἱ ἀξωματικοὶ Τούρκοι δὲν εὐχαριστοῦνται καὶ ἤρχισαν νὰ δορυδοῦν διὰ τὴν ἐκστρατείαν. Ἰδοὺ ἡ ποσότης τῆς δυνάμεως τοῦ Μεχμετ-Ἀλῆ· 20 τάγματα πεζοῦ, συμπεριλαμβανομένη καὶ ἡ φρουρά, ἥτις ἀπαριθμεῖται εἰς 3,200 ἀνδρας.

Τὰ τάγματα δὲ ταῦτα εὐρίσκονται 5 εἰς τὴν Συρίαν, 1 εἰς τὴν Ἀραβίαν, 1 εἰς τὴν Νουβίαν καὶ Σενναχάρεν, 2 εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, νεοσύλεκτα, κακογυμνασμένα καὶ ἀτελῆ, 2 εἰς τὴν Ραχέτην, 2 εἰς τὴν Δαμιέτην, 1 εἰς τὴν Μανσαύραν, 4 εἰς τὸ Κάϊρον, τὰ ὅποια, λέγεται, ὅτι θέλουν ἀπελθεῖ εἰς τὴν Συρίαν.

9 Τάγματα ἱππικοῦ ἐξ Ἀράβων συγκείμενα ἐκ 556 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν 4 εὐρίσκονται εἰς τὴν Συρίαν, 1 ὅμοιον ἀπὸ Τούρκων.

Βλέπετε ἐκ τούτων, ὅτι ἡ Αἴγυπτος δὲν ἔχει ἱκανὰ τὰ στρατεύματά της, καὶ δὲν ἐξεύρομεν περὶ πλεόν ὅποιαν φθορὰν ἐπιφέρει εἰς ταῦτα ἡ Χιέρα· δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὴν ἀκρθεῖαν τοῦ ὀλέθρου ταύτης, μὴ δημοσιευμένης κατὰ τὴν ἀλήθειαν, καθότι ἡ ὑποκρύπτεται, ἢ ἐλαττοῦται ἢ πιστάτης.

Τὸ γ' ἱρρόκροτον ἀπὸ 100 κανονίων λέγεται, ὅτι θέλει ἐκπλεύσει ὅσον τάχιον περὶ τὰς 3 Ἰανουαρίου, τοῦτο καλεῖται Σκενδερία· τὰ ἄλλα δύο ἀπὸ 100 ἐπισση· κανονίων, τὰ ὅποια καὶ ταῦτα ἐπιδιορβόνηνται, τὸ μὲν φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Μεχμετ Ἀλῆ, τὸ δὲ οὗ Ἡμπραήμ· τὸ ὁ Μεχμετ Ἀλῆς, εἶναι ἡγετοῦς, καὶ θέλει ἀναχωρήσει ὅσον τάχιον διὰ τὴν Συρίαν· τὸ δὲ ὁ Ἡμπραήμ ἀκροαθὲν δὲ δωρ-

θώβῃ· θέλουν ὅμως ἐπεμβάσει εἰς τοῦτο τὰ κανόνια, διὰ νὰ χαλεπή-ῃ μὲ 101 κανονιοβόλας. τὸ ἄλλο ὅταν ἐκπλεύσῃ.

Ποικίλα.

Ἐγείναν εἰς τὸ Λονδίον δοκιμαί ενός νεωστὶ ἐφευρεθέντος ὅπλου, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ νέαν ἐποχὴν κατὰ τὴν πολεμικὴν τέχνην· τοῦτο εἶναι ἀναντιρρότως τὸ φονικώτερον ἐκ τῶν ὅσα ἐπροβλήθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὰς Κυβερνήσεις· ἡ παράδοξος ἀπλότης του, ἡ εὐκολία εἰς τὸ νὰ παστρεύεται, καὶ ἡ αξιοθαύμαστος καὶ πολλαπλὴ δυνάμις του, τὸ ἀποκαθιστοῦν καθυπεροχὴν, ἀξιομειδιότατον εἰς τὸ εἶδος τοῦ πολέμου.

Πιστόλα ἱππικῶν ἥτις ὑπερασπίζεται τὰς χαλάστρας, (breches), ἢ ἐξ ἐφόδου μάχας, δύναται νὰ γεμισθῇ καὶ νὰ ἀδειάτῃ εἰς διάστημα ενός λεπτοῦ δέκα φθρας· εἰς κάθε ἀδειάτμῃ ρίπτει δώδεκα βόλια, κατὰ ὀριζήντιον γραμμὴν 12 ἕως 18 ποδῶν διαστάσεως, καὶ εἰς ἀπόστασιν 90 ἕως 100 πηχῶν ὅθεν ρίπτων ὁ ἄνθρωπος εἰς ενός λεπτοῦ διάστημα 120 βόλια, ἔπεται ὅτι εἰ ἑκατὸν ἄνθρωποι ρίπτουν 12,000 ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστον παράγει τὸ αὐτὸ ὡς τὸ τῆς κοινῆς πιστόλας ἀποτελέσμα.

Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι ἔλῃ τις ἐξ 100 ἱππέων ἐφόρμῃ μὲ τὸ ὅπλον τοῦτο ἐναντίον μιᾶς τινὸς ἐχθρικής ἰλῆς τῆς αὐτῆς δυνάμεως, καὶ οἱ 75 ρίπτουν ἀνεπιτυχῶς ἄνευ τινος ἀποτελέσματος, ἐκ δὲ τοῦ πρώτου ἀδειάτματος τὰ ὑπόλοιπα 300 βόλια, εὐτόχως ἐπιτυχαίνουσι· ὅθεν ἂν καὶ ἀπὸ τῶν ἑκατὸν βολίων ἓνα μόνον ἤθελεν ἀποτελέσει τὴν ἐνέργειάν του· Ἰδοὺ ὅτι 10 ἄνθρωποι διὰ 10 λεπτὰ, ἀποκαθιστοῦν ἀνικάνους τοῦ πολέμου 1200 ἄνδρας.

Ἡ καραμπίνα δύναται νὰ γεμισθῇ ὡς ἡ πιστόλα ὀγλίγωρα, καὶ ἀντὶ τῶν δώδεκα νὰ ρίπτῃ 16 βόλια, αὕτη κυρίως εἶναι εἰς χρῆσιν κατὰ τοὺς θαλασσινοὺς πολέμους. Ἐπειδὴ 50 ἄνθρωποι πυροβολοῦντες εἰς τὸ κατάτρωμα, καὶ ἄλλοι 50 εἰς τὰ κατάρτια καὶ τὰ σχοινία τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου, εἰς ἓνα λεπτὸν θέλουν ρίψῃ 16,000· ἔπεται λοιπὸν ὅτι ἀποτελοῦντες οὕτω τὸ πλοῖον ἀνικανὸν νὰ ὑπερασπισθῇ, θέλουν ἀκινδύνως κάμει τὴν ἐφόρμησιν.

Ὁ Κ. Οὐλκιντὼν περιφημὸς ὀπλοποιὸς εἰς τὸ Παλλ-Μάλλ, προέδρευεν εἰς τὰς δοκιμὰς παρόντων παλλοτάτων θαλασσινοῦ· αὐτὸς ἐπέτυχον καὶ τι περισσώτερον ἐκ τοῦ ὅτι ἦτο ζετο. Ἡ πιστόλα ζυγιάζει, 4 λιτ. καὶ 1/4, τὸ στόμιον εἶναι ἐλλειψοειδὲς καὶ γεμίζεται εὐκόλως, ἐκ τῆς κεφαλῆς· τὰ βόλια ἐρρίπτοντο τόσον ἐρμητικὰ κατὰ τινος τοῦ χροῦ πλεθίμου, ὥστε ἀπορρίπτοντο εἰς ἀπόστασιν 60 πηχῶν δηλ. πλέον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ διαστήματος, ὅθεν ἐρρίπτοντο.

Εἶναι ἀδύνατον ἓνα στρατεύμα νὰ ἀνθεξῇ εἰς ἀπογεύματα τοῦ ὅπου φρικτοῦ ὅπλου· ἡ ἐφεύρεσις αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰ κανόνια τοῦ πυροβολικοῦ, καθὼς καὶ εἰς τὰ πυροβόλα μακρὰ· ἐκτάτως. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ θέλουσιν κάμει ὅσον τάχιον δοκιμὰς δι' αὐτοῦ τοῦ ὅπλου.

«Ἡ ἐπιτυχία εἶναι ὁ τρόπος ὕτος τῆς ἐφευρέσεως, ἀλλ' ἤθελεν εἶθαι τῷ ἐπαινετώτερον, ἐκεῖνος, ὅστις εἰδὼν ὅτι νὰ μὴ διδῇ τὸν νὰ ὑπάρχουν ὅχι ὁ εὐριότερος, ἀλλ' οὗ ὁ εὐριότερος, καὶ τὰ κοινὰ ὅπλα.»